

Posudek oponenta bakalářské práce

Kateřiny LÍSKOVÉ

Kolínský Sokol a František Kmoch

Kateřina Lísková se ve své bakalářské práci pokouší dle dostupných materiálů vyčerpat historii kolínského Sokola a přiblížit osobnost Františka Kmocha.

Tato práce je strukturována do tří základních celků: a) Založení a dějiny Sokola Kolín b) založení a dějiny Župy Tyršovy c) Život a činnost Františka Kmocha

Domnívám se, že zpracovat a smysluplně propojit tato tři témata by byl problém i pro zkušeného historika. Pokud Kateřina Lísková vytvářela bakalářskou práci, dosáhla by zcela jistě lepších výsledků, pokud by se do detailu věnovala pouze jedné ze tří uvedených problematik.

Právě způsob uchopení zkoumané problematiky vedl autorku k některým nedostatkům. Je to velká škoda, protože bakalářská práce obsahuje řadu velmi cenných faktů.

Práce je mnohdy jazykově neobratná a text se místy stává pouhým nepřehledným vršením faktů souvisejících se zkoumaným tématem. Tak často zanikají i důležitá fakta, jako třeba, že Sokol pražský se původně jmenoval Tělocvičná jednota pražská.

Hned v úvodu nelze souhlasit s tvrzením, že počátek 60. let 19. stol. byla doba nepříznivá pro zakládání spolků. Odvolání ministra vnitra Alexandra Bacha (1859) mělo za následek významné politické i společenské uvolnění. Jedním z charakteristických důsledků tohoto uvolnění bylo právě zakládání nejrůznějších spolků a sdružení. Nepřesnosti a omyly se vyskytují ve všech částech práce. Tak např. na s. 14 se objevuje „lékař Miroslav Hirsch“. Ovšem uváděný pražský ortopedický ústav, ve kterém se cvičilo podle švédské metody zdravotní gymnastiky P.H. Linga založil a vedl Johann J. Hirsch. Chyby lze najít i v nadpisech. „Období před druhou světovou válkou do roku 1948“ (s.42) je nesmysl.

Kapitola 5 „Další osobnosti spjaté s kolínským Sokolem“ (s.49) by logicky náležela ještě před kapitolu 6 o Tyršově župě.

Seznam pramenů a literatury obsahuje archivní fondy, tištěné prameny, 22 literárních titulů, a 9 internetových zdrojů. Úroveň práce by prospělo, kdyby autorka pracovala také s dobovými periodiky.

Základních historických výzkumných metod užívá autorka zcela automaticky a živelně, na žádném místě se jim teoreticky nevěnuje, dokonce je ani neuvádí.

Za nejcennější na předloženém textu považuji původnost zpracování použitých pramenů, kdy je uváděná literatura využívána někdy jen jako pomocný materiál.

Přes u vedené (i neuvedené) nedostatky práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji